

”Dissidenter” försvarar kriminella

Lázaron N. Oramas

Att kalla vanliga kriminella för politiska fångar är en del av den smutsiga verksamhet som den så kallade dissidentrörelsen på Kuba ägnar sig åt. Det handlar om att iscensätta provokationer för att vidmakthålla den internationella mediekampanjen mot Kuba. De spelar en viktig roll vid internationella besök, som påven Franciscos. Syftet med deras listor på ”politiska fångar”, oavsett sanningshalt, är att smutskasta Kuba. Men inte ens då lyckas den splittrade kontrarevolutionen hålla ihop så de har olika listor med bara en gemensam nämnare: lögnen.

De listor många namn på personer som inte är fängslade alls, än mindre politiska fångar. En av dessa listor snickrar Elizardo Sánchez regelbundet ihop. Han är pionjär inom affärsområdet att utge vanliga brottslingar för att vara politiska fångar. De flesta av dem betraktas inte som politiska fångar ens av USA och EU, eller FN.

På senaste fånglistan finns Egberto Escobedo Morales och José Díaz Silva som i full frihet deltog i en mottagning hos chefen för USAs intressekontor i Havanna den 2 juli. Där försökte de pracka på kardinal Jaime Ortega sin lista på ”politiska fångar”. Syftet var en mediekampanj mot Kubas kardinal inför påvens besök.

Gillar inte att den här påven kommer

Påvens besök ses inte med blida ögon av dissidenterna och deras uppbackare i Miami. De döljer inte sin frustration över de diplomatiska förbindelserna och misstycker till påvens medverkan. Berta Soler, som chefar för en del av de splittrade s.k. ”Damerna i Vitt”, och Guillermo Fariñas har ihärdigt motsatt sig förbindelserna. De arbetar nära den exilkubanska extremhöger som leds av kongressledamöter av kubanskt ursprung som Marco Rubio, Ileana Ros-Lethinen och Mario Díaz-Balart. De ökar trycket för alltför aggressiva aktioner före och under påvens besök.

EL EXITO DEL ”GOLPE BLANDO”

Den ”mjuka kuppens” framgångsrecept. Angripa från vänster, slå till hårt med högern.

Miami: Rodolfo Frometa, ledare för paramilitära Comando F4, sa sig under presskonferens i Miami 2006 förfoga över träningsläger på flera håll för sin väpnade kamp mot Kuba, källa Dick Emanuelsson

Terroristlistor

På listorna över ”politiska fångar” finns de centralamerikanska terroristerna Raul Ernesto Cruz och Otto René Rodriguez, dömda för sprängattentat på hotell och barer i Havanna. Ett dödade italienaren Fabio Di Celmos, många skadades och de materiella skadorna blev stora. Elias Perez Bocourt deltog i januari 1992 i ett överfall på en strand i Tarará för att stjäla en båt. De överföll och tillfångatog tre vakter. När de inte fick igång båtmotorn sköt de vakterna och en polis.

Andra ”politiska fångar” är Eduardo Díaz Betancourt, Daniel Candelario Santovenia Fernández och Pedro de la Caridad Álvarez Pedros som i december 1991 kom från Miami till Cardenas för att sabotera industrier och offentliga inrättningar.

På listorna finns också Miguel Díaz Bouza, Humberto Eladio Real Suárez och Armando Sosa Fortuna, som kom från Miami i oktober 1994 till Santa Maria-kusten. Tungt beväpnade överraskade de en grupp unga fiskare. De sköt ihjäl en av dem och ropade att de skulle ”döda allihop”. De andra lyckades rädda sig genom att kasta sig i vattnet.

Andra är Máximo Pradera Valdés, Ihosvanni Suris de la Torre och Santiago Padrón Quintero, kubaner från Miami som landsteg på Kuba i april 2001 med vapen och ammunition för att sabotera turistanläggningar. Och Karel de Miranda Rubio, Alain Forbes Lamoru, Rider Lescay Veloz, Leandro Cerezo Sirut och Yoan Torres som i maj 2007 sköt ihjäl två när de försökte kapa ett flygplan.

Och Harold Alcalá Aramburu, Maikel Delgado Aramburu, Ramón Henry Grillo, Wilmer Ledea Pérez och Yoani Thomas González, som i april 2013 kapade en färja till Baragua med passagerare som gisslan och för att ta sig till USA.

Kriminella våldsmän som dessa har inget att skaffa på en lista över politiska fångar. Inte heller de som berikat sig genom korrupktion. ”Dissidenterna” är de enda som försvarar dem. Översättning Zoltan Tiroler. Förkortad EB